

Arrest

nr. 196 906 van 20 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Elisabethlaan 25/1
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. DE VOS en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig van Olodi Apapa, Lagos. U vroeg een eerste maal asiel aan in België op 8 september 2017 omdat u in Nigeria problemen kende omwille van uw biseksuele geaardheid. Op 20 oktober 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof werd gehecht aan uw biseksuele geaardheid en uw algehele geloofwaardigheid ondermijnd werd. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen die op 23 november 2017 bij arrest (nr. X) de motieven van het CGVS bevestigde.

U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 30 november 2017 vroeg u een tweede keer asiel in België. U legt in het kader van uw tweede asielaanvraag een kopie van een krantenartikel 'Wanted Persons' voor, waarvan u beweert dat het reeds in het bezit was van uw advocaat tijdens uw eerste asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot het 'nieuwe' document, met name een krantenartikel, dat u voorlegt en waarvan kan worden vastgesteld dat dit betrekking heeft op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, met name uw beweerde biseksuele geaardheid, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Wat betreft dit krantenartikel 'Wanted Persons' waarin vermeld staat dat de Nigeriaanse politie op zoek is naar u omwille van homoseksualiteit, kan worden opgemerkt dat uit de andere artikels die voorkomen op dit blad, blijkt dat het een uitgave uit 2016 is. Er dient reeds te worden opgemerkt dat het zeer opmerkelijk is dat de politie u, omwille van feiten die u situeert in 2008 (zie verklaringen eerste asielaanvraag), op deze manier, via een opsporingsbericht in de krant, zonder foto, zou trachten te vinden, 8 jaar na datum. Verder dient te worden vastgesteld dat u er, tijdens het gehoor aangaande uw eerste asielaanvraag, niet in slaagde toelichtingen te geven bij dit krantenartikel, dat u toen al vermeldde (zie gehoor eerste asielaanvraag, p. 15 + arrest RVV 2.6.5.). Bovendien kan worden vastgesteld dat het artikel wel erg veel spellings- en stijlfouten bevat, in tegenstelling tot de rest van de betreffende bladzijde uit de krant. Ook betreft het een kopie, die door middel van eenvoudig knip- en plakwerk kan gefabriceerd worden. Ten slotte kan nog gewezen worden op de praktijk van de 'brown envelopes', die welig tiert in Nigeria (zie informatie in uw administratief dossier) en waarbij journalisten en kranten worden betaald om bepaalde verhalen in de media te krijgen. Gezien al deze vaststellingen is dergelijke kopie van een krantenartikel niet in staat de vastgestelde algehele ongeloofwaardigheid van uw verklaringen en van uw verklaringen betreffende uw biseksualiteit en de daaruit voortvloeiende problemen te herstellen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Wat betreft het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet voor burgers van de staat Lagos, kan verwezen worden naar de motivering hierover in de beslissing en het arrest inzake uw eerste asielaanvraag.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een

verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat : "Voor wat de elementen betreft die u aangehaald hebt in het kader van andere verblijfsprocedures waarvoor DVZ wel verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond; de aanvraag 9bis dd. 25.04.2013 werd door DVZ afgesloten met een negatieve beslissing op 26.06.2013; de aanvraag 9bis dd. 21.10.2013 werd door DVZ afgesloten met een negatieve beslissing op 08.09.2014."

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

In een eerste onderdeel van het middel hekelt verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorhoudt dat hij geen nieuwe elementen aanbrengt in de zin van artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en tevens besluit dat hij er niet in slaagt om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Verzoeker wijst er immers op dat hij in het kader van zijn tweede asielaanvraag ter bewijs van zijn verklaringen nieuwe bewijselementen heeft voorgelegd. Meer bepaald een kopie van een krantenartikel getiteld "Wanted Persons" waarin vermeld wordt dat de Nigeriaanse politie op zoek is naar verzoeker wegens homoseksualiteit. Verzoeker stelt onder verwijzing naar artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet vast dat hij wel degelijk bewijs voorlegt van zijn asielrelaas en het bestaan van nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor

subsidiare bescherming in aanmerking komt in vergelijking met zijn eerste asielaanvraag. Minstens vormt het door hem voorgelegde document een begin van bewijs, dat wordt aangevuld met gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens van zijn verklaringen alsook de nieuwe elementen die de kans op erkenning groter maken. Verzoeker meent dan ook dat hij oprechte inspanningen heeft geleverd om zijn asielaanvraag te staven met stukken, dat hij alle relevante gegevens heeft voorgelegd waarover hij thans beschikt, dat zijn verklaringen samenhangend, aannemelijk en niet in strijd met de informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag, dat hij bovendien zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend ondanks de moeilijkheden die hij onderging, alsook is komen vast te staan dat verzoekers relaas in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verzoeker voert aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit gegeven niet zomaar kan "wegmotiveren" door eenvoudig te stellen dat dit volledig voortvloeit uit de eerste asielaanvraag die definitief werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Verzoeker stelt voorts vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verder hekelt dat het door verzoeker neergelegde documenten de kans op erkenning niet aanzienlijk groter maakt en tevens opmerkt dat het krantenartikel figureert tussen artikelen uit 2016. Aangaande de vaststelling dat hij niet veel over de inhoud van het krantenartikel kon vertellen in het kader van zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, merkt verzoeker op dat hij coherent verklaard heeft dat hij het krantenartikel toen nog nooit zag en er enkel over hoorde via zijn vader. Dat het bewuste artikel wel erg veel spellings- en stijlfouten zou bevatten, slechts een kopie betreft en de praktijk van "*brown envelopes*" in Nigeria welig tiert, betreffen eenvoudige en algemene verdachtmakingen en minimaliseringen die het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit zonder evenwel te kunnen staven dat het bewuste krantenartikel niet overtuigend zou zijn of de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen niet zou kunnen herstellen. Verzoeker benadrukt dat het zeer moeilijk was om dit bewijsstuk binnen een korte termijn vanuit Nigeria te laten verzenden. Hij stelt evenwel vast dat de bewijswaarde van dit bewijsstuk alsnog in twijfel wordt getrokken door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zonder dat bewezen wordt dat het een vals document betreft. Verzoeker is van mening dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen minstens niet hard maakt dat er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat aan het bewijsstuk geen bewijswaarde, noch geloofwaardigheid zou kunnen worden toegekend. Hij voegt hier nog aan toe dat het bewijsstuk geldt tot bewijs van het tegendeel en minstens voldoende bewijswaarde en overtuigingskracht bezit. Bovendien sluit het bewijsstuk naadloos aan bij het asielrelaas van verzoeker.

Verzoeker wijst er nog op dat uit zijn samenhangende verklaringen blijkt dat zijn vrees reëel is en zich al gemanifesteerd heeft. Na een theoretische uiteenzetting omtrent artikel 47 van de Vreemdelingenwet besluit verzoeker dat hij reeds verduidelijkt heeft welke vervolgingen en schade hij al heeft moeten ondergaan en dat die vervolgingen of ernstige schade zich in de toekomst redelijkerwijze opnieuw kan voordoen. Gelet op het voorgaande is verzoeker aldus van mening dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig en redelijk tewerk is gegaan.

In een tweede onderdeel van het middel vraagt verzoeker om in ondergeschikte orde vast te stellen dat er wel degelijk nieuwe elementen voorhanden zijn of worden aangebracht door verzoeker waaruit aanwijzingen bestaan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiare bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Na een theoretische uiteenzetting wijst verzoeker erop dat hij, gelet op de gewichtige (nieuwe) feitelijke elementen die hem werden toegezonden door zijn zus, heeft aangetoond dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst haast noodzakelijkerwijze zal worden onderworpen aan doding, verwonding, executie, of minstens foltering of onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien merkt hij op dat, zelfs los van zijn persoonlijk relaas, de algemene veiligheidssituatie in Nigeria bijzonder problematisch is in het licht van de recente evoluties aldaar en de verslaggeving van erkende internationale en niet-gouvernementele organisaties. De algemene veiligheidssituatie in Nigeria is aldus zeer zorgwekkend en bedreigend. Een terugkeer naar zijn land van herkomst zal verzoeker dan ook noodzakelijkerwijze blootstellen aan een reëel risico op het moeten ondergaan van foltering en/of onmenselijke en/of vernederende behandelingen of bestraffingen. Verzoeker stelt evenwel vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing op geen enkele voldoende formele manier motiveert waarom de meervoudige asielaanvraag niet in overweging wordt genomen in het opzicht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Beoordeling

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen op 8 december 2017 in toepassing van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, met name dat hij in Nigeria problemen kent omwille van zijn beweerde biseksuele geaardheid. Inzake verzoekers eerste asielaanvraag werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde biseksualiteit en dienvolgens evenmin aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Bij 's Raads arrest nummer X van 23 november 2017 werd de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigd. Het gezag van gewijsde van dit arrest omvat de vaststelling dat aan verzoekers beweerde biseksualiteit geen geloof kan worden gehecht.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de vorige asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

2.2.4. Op 30 november 2017 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Ter ondersteuning van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker volgend document neer: een kopie van een krantenartikel "*Wanted Persons*", waarvan hij beweert dat het reeds eerder in het bezit was van zijn advocaat tijdens zijn eerste asielaanvraag.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "*Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.*"

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.2.5. Blijkens de bestreden beslissing wordt de tweede en huidige asielaanvraag van verzoeker niet in overweging genomen omdat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) met betrekking tot het door verzoeker voorgelegde 'nieuwe' document, met name een krantenartikel, vooreerst kan worden vastgesteld dat het betrekking heeft op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat verzoeker in het kader van zijn vorige aanvraag heeft uiteengezet – met name zijn beweerde biseksuele geaardheid – en in dit verband moet worden beklemtoond dat verzoekers vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd; (ii) wat betreft het krantenartikel tevens kan worden aangestipt dat (1) uit de andere artikels die voorkomen op het blad blijkt dat het een uitgave van 2016 betreft en het zeer opmerkelijk is dat de politie verzoeker, omwille van feiten die hij situeert in 2008, op deze manier – via een opsporingsbericht in de krant zonder foto – zou trachten te vinden 8 jaar na datum, (2) verzoeker er tijdens zijn gehoor in het kader van zijn eerste asielaanvraag niet in slaagde toelichting te geven bij dit krantenartikel dat hij toen reeds vermeldde, (3) het krantenartikel tevens wel erg veel spellings- en stijlfouten bevat, in tegenstelling tot de rest van de betreffende bladzijde uit de krant, (4) het een kopie betreft die eenvoudig door knip- en plakwerk kan gefabriceerd worden en (5) in Nigeria de praktijk van de “*brown envelopes*” welig tiert en (iii) aangaande het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet voor burgers van de staat Lagos kan worden verwezen naar de motivering hierover in de beslissing en het arrest inzake verzoekers eerste asielaanvraag.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167 477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164 298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163 358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163 357; RvS 21 september 2005, nr. 149 149; RvS 21 september 2005, nr. 149 148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169 217). De middelen kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van 8 december 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking

kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133 153).

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het op algemene wijze poneren van een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielmotieven en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker met zijn betoog dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet eenvoudigweg kan stellen dat het nieuwe document volledig voortvloeit uit de eerste asielaanvraag die definitief werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid om het weg te motiveren, volledig voorbij gaat aan wat in de bestreden beslissing wordt uiteengezet. Zo wordt zijn huidige tweede asielaanvraag niet enkel en alleen niet in overweging genomen omwille van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas in het kader van zijn vorige asielaanvraag (verzoeker grijpt ter motivatie van zijn huidige asielaanvraag immers terug naar de motieven die hij reeds tijdens zijn eerdere asielaanvraag aanhaalde die ongeloofwaardig werden bevonden) doch ook omdat de door hem bijgebrachte nieuwe documenten niet bij machte zijn verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent het volgende gemotiveerd: *“Wat betreft dit krantenartikel 'Wanted Persons' waarin vermeld staat dat de Nigeriaanse politie op zoek is naar u omwille van homoseksualiteit, kan worden opgemerkt dat uit de andere artikels die voorkomen op dit blad, blijkt dat het een uitgave uit 2016 is. Er dient reeds te worden opgemerkt dat het zeer opmerkelijk is dat de politie u, omwille van feiten die u situeert in 2008 (zie verklaringen eerste asielaanvraag), op deze manier, via een opsporingsbericht in de krant, zonder foto, zou trachten te vinden, 8 jaar na datum. Verder dient te worden vastgesteld dat u er, tijdens het gehoor aangaande uw eerste asielaanvraag, niet in slaagde toelichtingen te geven bij dit krantenartikel, dat u toen al vermeldde (zie gehoor eerste asielaanvraag, p. 15 + arrest RVV 2.6.5.). Bovendien kan worden vastgesteld dat het artikel wel erg veel spellings- en stijlfouten bevat, in tegenstelling tot de rest van de betreffende bladzijde uit de krant. Ook betreft het een kopie, die door middel van eenvoudig knip- en plakwerk kan gefabriceerd worden. Ten slotte kan nog gewezen worden op de praktijk van de 'brown envelopes', die welig tiert in Nigeria (zie informatie in uw administratief dossier) en waarbij journalisten en kranten worden betaald om bepaalde verhalen in de media te krijgen. Gezien al deze vaststellingen is dergelijke kopie van een krantenartikel niet in staat de vastgestelde algehele ongeloofwaardigheid van uw verklaringen en van uw verklaringen betreffende uw biseksualiteit en de daaruit voortvloeiende problemen te herstellen.”*

Waar verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen door middel van eenvoudige en algemene verdachtmakingen en minimaliseringen het bewuste krantenartikel als niet overtuigend van de hand doet, zonder dat evenwel bewezen wordt dat dit document vals zou zijn, blijkt hij er bovendien ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de voorgelegde kopie van het krantenartikel niet volstaat om de vastgestelde algehele ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en van zijn verklaringen betreffende zijn biseksualiteit en de daaruit voortvloeiende problemen te herstellen, vermits (1) uit de andere artikels die voorkomen op het blad blijkt dat het een uitgave van 2016 betreft en het zeer opmerkelijk is dat de politie verzoeker, omwille van feiten die hij situeert in 2008, op deze manier – via een opsporingsbericht in de krant zonder foto – zou trachten te vinden 8 jaar na datum, (2) verzoeker er tijdens zijn gehoor in het kader van zijn eerste asielaanvraag niet in slaagde toelichting te geven bij dit krantenartikel dat hij toen reeds vermeldde, (3) het krantenartikel tevens wel erg veel spellings- en stijlfouten bevat, in tegenstelling tot de rest van de betreffende bladzijde uit de krant, (4) het een kopie betreft die eenvoudig door knip- en plakwerk kan gefabriceerd worden en (5) in Nigeria de praktijk van

de “*brown envelopes*” welig tiert. De Raad benadrukt in dit verband dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.7. In de mate verzoeker verwijst naar de “*gewichtige (nieuwe) feitelijke elementen*” in het kader van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden verwezen naar wat *supra* uiteen gezet werd.

Wat betreft de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot het betoog dat de algemene veiligheidssituatie in Nigeria bijzonder problematisch is in het licht van recente evoluties aldaar en verslaggeving van erkende internationale en niet-gouvernementele organisaties. Verzoeker laat echter na enig stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehanteerde informatie in het kader van de beoordeling van zijn eerste asielaanvraag (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist of achterhaald zou zijn. Verzoeker toont met onderhavig verzoekschrift niet aan dat er in zijn land van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. Verzoeker brengt bijgevolg geen stukken bij die de informatie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in een ander daglicht stelt.

2.2.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.10. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER